

[Kristine Heltberg.]

problemer i og for sig kan være nok så sympatisk.

Jeg vil nok mene, at selve problemet omkring bloktilskuddene kræver stadige rettelser og stadige justeringer. Det hænger måske sammen med, at bloktilskudssystemet egentlig aldrig kan blive til noget af det, som vi ville anse for at være rigtigt, før man finder ud af, at det må kombineres med en enhedsskat. Jeg ved godt, at ministeren ikke kan fordrage, at jeg altid snakker om enhedsskat, men ikke desto mindre må vi sige, at den konsekvente løsning af problemerne omkring de objektive kriterier hænger uløseligt sammen med problemerne omkring enhedsskatten.

Lovforslaget indeholder mange interessante detaljer, og jeg synes også, at det foreliggende materiale fra indenrigsministeriet er meget værdifuld læsning, og jeg vil sige, at det er nogle overordentlig værdifulde bemærkninger, vi har fået. Men sådan som forslaget fremtræder, vil det kræve en del justeringer, hvis vi skal kunne støtte det. Det er muligt, at vi kan opnå sådan nogle justeringer i udvalget. Selve hovedideen, at hovedstadsregionen er forfordelt og dårligt stillet, kan vi godt se er rigtig, men selve udformningen af lovforslaget giver anledning til en masse spørgsmål, som jeg håber vi får lejlighed til at drøfte nærmere i udvalget.

Jeg vil altså i denne sag sige et både-og; det bliver nok ønskeligt i hvert tilfælde fra vor side at ændre på afgørende sider af forslaget, før vi kan gå ind i en virkelig realitetsdrøftelse af det.

Hagen Hagensen (KF):

Der er to led – hvad der også er talt om af de tidligere ordførere – der skal drøftes i denne sag.

Det første angår den ændrede reguleringsmekanisme, hvor der bliver tale om en besparelse for staten. Vi kan jo naturligvis kun glæde os over, at der bliver tale om, at staten sparer penge, men man må vel så også sige, at vi meget nøje må passe på, at der ikke kommer nye byrder, som kommunerne skal bære, for i så fald kan det jo godt være, at balancen ikke bliver den rette. Må jeg i øvrigt sige, at om det netop skal være den reguleringsmekanisme, der er nævnt heri, kan vel overvejes, men det er jo typisk en ting, vi kan gennemgå under udvalgsbehandlingen.

Om den anden del af forslaget, der jo meget groft sagt flytter en forholdsvis beskeden sum fra den vestlige del af Danmark over til den østlige, nærmere betegnet til hovedstadsområdet, kunne jeg egentlig nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde, da vi sidste gang havde et lignende lovforslag til behandling, et lovforslag, der jo desværre ikke for dette punkts vedkommende blev til lov.

Jeg tror, der er mange gode grunde til, at man sørger for, at der kommer en ændret fordeling af disse bloktilskud, og det er jo et forholdsvis beskeden beløb, der flyttes. Man må være ganske klar over – det tror jeg ikke at de ordførere, der har talt på anden måde her, helt er – at der ved befolkningssammensætningen i hovedstadsområdet og ved den affolkning, der finder sted, efterhånden ikke blot for Københavns og for Frederiksberg kommuner, men også for en række kommuner i Københavns amt, er opstået en række problemer, som må have en eller anden form for løsning. Det arbejder kommunerne selv med. De har også de store byrder at bære på, så længe de ikke kan få en løsning af disse problemer.

Så vil jeg godt have lov til at sige i anledning af fru Aase Olesens forslag om, at regeringen skulle nedsætte et udvalg, der særlig skulle kigge på Københavns problemer: er vi nu nået så langt, at vi skal til at have en bedømmelse af hver enkelt kommunes problemer? Det er ganske vist vores største kommune, men mon ikke den på samme måde som andre skulle have lov til at have sit selvstyre? Det er da noget, jeg i hvert fald vil gå ind for, og der er ingen grund til, at der skal komme en Big Brother, der skal undersøge tingene særligt for denne kommunes vedkommende. Det tror jeg vi kan klare på anden vis ved at gennemgå disse forhold, der nu er tale om, under en udvalgsbehandling, og jeg tilsiger vores velvillige medvirken dertil.

Jeg håber på, at det alligevel denne gang skulle lykkes at få dette lovforslag igennem; jeg vil i hvert fald gerne støtte det.

Ritta Ahm (KrF):

Som det tidligere har været nævnt, er dette forslag opdelt i to afsnit.

For det første er der bruttofaktorindkomstreguleringen. For det andet vil indenrigsministeren gerne have de geografiske pris- og lønforskelle med ind i fordelingsnøglen. Bruttofaktorindkomstregulering er jo en besparelse,